AMALIA KAZALI
03/06/2026 11:45
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙ
Ο ΑΘΗΝΩΝ: Ψηφιοποιημένο ηλεκτρ
ονικό αντίγραφο, το οποίο ταυτ
ίζεται με το αντίστοιχο έντυπο
έγγραφο.Θεωρημένο για τη νόμι
μη αποϋλοποιημένη σήμανση και
έκδοσή του, με εγκεκριμένη ηλ
εκτρονική υπογραφή. Αθήνα, Η Γ
ραμματέας

Αριθμός Απόφασης
328/2026

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
(ΠΡΩΗΝ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ)
διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Δικαστή Δήμητρα Καρακίτσου, πρώην Ειρηνοδίκη Αθηνών και ήδη Πρωτοδίκη, με τη σύμπραξη της Γραμματέως, Ελένης Δρόσου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 11η.3.2024 για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ: [redacted] οι οποίοι παραστάθηκαν αμφότεροι μετά του Πληρεξούσιου Δικηγόρου τους, Μιχαήλ Κούβαρη.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1. Ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία « ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Αιόλου αρ. 86) η οποία δεν παραστάθηκε, 2. Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία "doValue Greece Ανώνυμη Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις" και τον διακριτικό τίτλο «doValue Greece» πρώην «EUROBANK FPS Α.Ε. ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και τον διακριτικό τίτλο «Eurobank FPS» που εδρεύει στο Μοσχάτο Αττικής (οδός Κύπρου αρ. 27 και Αρχιμήδους) η οποία έχει νομίμως αδειοδοτηθεί από την Τράπεζα της Ελλάδος, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, με την ιδιότητά της ως διαχειρίστριας της εταιρίας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «FRONTIER ISSUER DESIGNATED ACTIVITY COMPANY» που εδρεύει στη Δημοκρατία της Ιρλανδίας (οδός Fenian, 2ος όροφος Palmerston House, Δουλίνο 2), με αριθμό καταχώρισης στο Μητρώο Εταιριών 669436, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η

οποία κατέστη ειδική διάδοχος, κατόπιν τιτλοποίησης των απαιτήσεων της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Αιόλου αρ. 86) και εκπροσωπείται νόμιμα, κατόχου του Α.Φ.Μ. 094014201 – Φ.Α.Ε. Αθηνών, η οποία δεν παραστάθηκε.

Οι αιτούντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 20.6.2023 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου [redacted] αίτηση που απηύθυναν προς το Δικαστήριο αυτό με την οποία ζητούν τα αναφερόμενα σε αυτήν. Για τη συζήτηση της αίτησης ορίστηκε δικάσιμος η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο. Ακολούθησε συζήτηση, όπως αυτή σημειώνεται στα πρακτικά.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Ο τελικός στόχος, στον οποίο αποβλέπει ο οφειλέτης υποβάλλοντας στο δικαστήριο την κατά την παρ. 1 του άρθρου 4 Ν.3869/2010 αίτηση, είναι η ρύθμιση των χρεών του και η απαλλαγή του από αυτά. Στην περίπτωση που το δικαστήριο κάνει δεκτή την αίτησή του οφειλέτη και προβεί σε ρύθμιση των χρεών του, ο οφειλέτης δεν απαλλάσσεται των χρεών του από την αρχή. Για να επέλθει απαλλαγή προϋποτίθεται κανονική εκτέλεση των υποχρεώσεων που του επιβάλλονται με την απόφαση, κατ' εφαρμογή των παρ. 2, 4 και 5 του άρθρου 8 του Ν.3869/2010. Πριν από την κανονική εκτέλεση των υποχρεώσεών του δεν μπορεί να επέλθει απαλλαγή, η οποία πιστοποιείται με απόφαση του δικαστηρίου. Στις υποχρεώσεις που επιβάλλονται από το δικαστήριο στον οφειλέτη και των οποίων την τήρηση το Δικαστήριο θα πρέπει να ερευνήσει περιλαμβάνεται και η διαφορά μεταξύ των πραγματοποιηθεισών προσωρινών καταβολών στο πλαίσιο του άρθρου 5 παρ. 3 Ν.3869/2010 και των οριστικών καταβολών που ορίζονται στο πλαίσιο του άρθρου 8 παρ. 2 του ίδιου νόμου, η οποία είναι καταβλητέα μέσα σε ένα έτος από τη λήξη των καταβολών του άρθρου 8 παρ. 2. Επομένως, για να τύχει απαλλαγής ο οφειλέτης πρέπει να καταβάλει και τη διαφορά αυτή. Επιπλέον, η κατά το άρθρο 11 παρ. 1 του Ν.3869/2010 απαλλαγή του οφειλέτη επέρχεται, χωρίς να αναμένεται και η πάροδος της περιόδου των δόσεων που όρισε το δικαστήριο κατά το άρθρο 9 παρ. 2 Ν.3869/2010. Επομένως, η απαλλαγή του οφειλέτη θα επέλθει ανεξάρτητα από τη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 Ν.3869/2010, η

οποία ενδέχεται να μην είναι ομαλή. Στην περίπτωση αυτή ο οφειλέτης επιτυγχάνει μεν απαλλαγή κατά το άρθρο 11 παρ. 1 Ν.3869/2010 του νόμου, πλην όμως έχει να αντιμετωπίσει ενδεχόμενη καταγγελία της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 Ν.3869/2010 από πιστωτή και ενεργοποίηση της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος της μοναδικής κατοικίας του, αν καθυστερήσει τέσσερις τουλάχιστον μηνιαίες δόσεις (άρθρο 9 παρ. 3 Ν.3869/2010). Όλα τα παραπάνω προκύπτουν από το σαφές γράμμα της παρ. 1 του άρθρου 11 του νόμου, σύμφωνα με το οποίο η απαλλαγή του οφειλέτη από κάθε τυχόν υφιστάμενο υπόλοιπο χρέους επέρχεται με την κανονική εκτέλεση από μέρους του των υποχρεώσεων που του επιβάλλονται με την απόφαση που εκδίδεται κατ` εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 8 §§ 2, 4 και 5 του νόμου. Αν έχει διαταχθεί η ρευστοποίηση της περιουσίας του οφειλέτη, αλλά τα περιουσιακά στοιχεία δεν έχουν ρευστοποιηθεί, η απαλλαγή επέρχεται κανονικά με την τήρηση της εξόφλησης εντός της διάρκειας του άρθρου 8 παρ. 2. Απλώς απομένει η διαταχθείσα ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων για την πλήρη ικανοποίηση των πιστωτών (βλ. Ι. Βενιέρη – Θ. Κατσά, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, 3η έκδοση, σελ. 687, Ρούσσος, ΕφΑΔ 2010 σελ. 1294). Για την απαλλαγή του οφειλέτη, σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 1 ν. 3869/2010, ως ίσχυε πριν την αντικατάστασή του με την παρ.1 άρθρου 64 Ν.4549/2018 ήταν απαραίτητο να γίνει ιδιαίτερη διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου. Ήδη, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 11 ν. 3869/2010, όπως αυτό ισχύει μετά την αντικατάστασή του με την παρ.1 άρθρου 64 Ν.4549/2018 (ΦΕΚ Α 105/14.6.2018) που κατά την παρ.14 του άρθρου 68 του αυτού νόμου, εφαρμόζεται και σε περιπτώσεις, κατά τις οποίες ο οφειλέτης έχει αποπερατώσει τη ρύθμιση των οφειλών του κατά την έναρξη ισχύος του, η κανονική εκτέλεση από τον οφειλέτη των υποχρεώσεων που επιβάλλονται με την απόφαση που εκδίδεται σε εφαρμογή των παραγράφων 2, 4 και 5 του άρθρου 8 επιφέρει, με την επιφύλαξη των όσων ορίζονται στην παράγραφο 6 του άρθρου 4 και στην παράγραφο 2 του άρθρου 9, την αυτοδίκαιη απαλλαγή του από κάθε τυχόν υφιστάμενο υπόλοιπο οφειλής έναντι όλων των πιστωτών, ακόμη και έναντι εκείνων που δεν ανήγγειλαν τις απαιτήσεις τους. Ο οφειλέτης, πλέον, δύναται, χωρίς να είναι τούτο πλέον απαραίτητο, να ζητήσει από το Ειρηνοδικείο και, πλέον, από 16.9.2024, μετά την κατάργηση των Ειρηνοδικείων με το άρθρ. 4 παρ. 1 ν. 5108/2024, από το Μονομελές Πρωτοδικείο (άρθρ. 14 παρ. 8 ν. 5108/2024), με αίτηση που κοινοποιείται στους πιστωτές και εκδικάζεται με τη

διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, την πιστοποίηση της απαλλαγής του από το υπόλοιπο των οφειλών. Αντικείμενο της συζήτησης είναι η διαπίστωση από το δικαστήριο της κανονικής εκτέλεσης των υποχρεώσεών του. Ενδιαφερόμενος συνήθως για την πρόκληση τέτοιας διαδικασίας είναι ο οφειλέτης, ο οποίος υποβάλλει στο αρμόδιο δικαστήριο σχετική αίτηση για τη διαπίστωση της κανονικής εκπλήρωσης των υποχρεώσεών του και τη συνεπεία τούτου επελθούσα απαλλαγή του. Η υποχρέωση κοινοποίησης της αίτησης στους πιστωτές του ορίζεται στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 11 Ν.3869/2010, αλλά προκύπτει και από το άρθρο 748 παρ. 1 ΚΠολΔ. Αν το δικαστήριο κρίνει ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις του νόμου, τότε δέχεται την αίτηση, πιστοποιώντας την απαλλαγή του οφειλέτη από τα υπόλοιπα των χρεών του, η οποία απελευθερώνει τον οφειλέτη από τις συγκεκριμένες απαιτήσεις εν είδει άφεσης χρέους. Η απόφαση του δικαστηρίου είναι κατά τη φύση της αναγνωριστική (και όχι διαπλαστική) και οριστική, υποκείμενη σε έφεση από κάθε νομιμοποιούμενο διάδικο (Αθ. Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και άλλες διατάξεις, εκδ. Σάκκουλα, 2016, σελ. 473 επ.). Η κανονική εκτέλεση των υποχρεώσεων του οφειλέτη, ως προϋπόθεση της απαλλαγής του κατά την έννοια του άρθρου 11 § 1 Ν 3869/2010, απαιτεί βέβαια την εντός του ταχθέντος με την απόφαση του Δικαστηρίου χρονικού πλαισίου καταβολή των ορισθέντων ποσών. Για την ταυτότητα του νομικού λόγου, η έννομη συνέπεια της απαλλαγής του οφειλέτη επέρχεται και αν αυτός εκπληρώσει τις επιβληθείσες σ` αυτόν υποχρεώσεις νωρίτερα, δηλ. και πριν από την πάροδο της τετραετίας του άρθρου 8 § 2 (ΕιρΘεσ 5887/2014 ΕφΑΔ 2014.793 με παρατηρήσεις Αθανάσιου Κρητικού ΕφΑΔ 2014.795).

ΙΙ. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 758 παρ. 1 ΚΠολΔ «Οι αποφάσεις που αποφαίνονται οριστικά, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, μπορούν με αίτηση διαδίκου, μετά τη δημοσίευσή τους, να ανακληθούν ή να μεταρρυθμισθούν από το δικαστήριο που τις εξέδωσε, αν προκύψουν νέα πραγματικά περιστατικά ή μεταβληθούν οι συνθήκες κάτω από τις οποίες εκδόθηκαν. Η ανάκληση ή μεταρρύθμιση γίνεται κατά τη διαδικασία των άρθρων 741 έως 781, αφού κληθούν οι διάδικοι της αρχικής δίκης και τα πρόσωπα τα οποία είχαν διοριστεί ή είχαν αντικατασταθεί ή παυθεί από την απόφαση για την άσκηση λειτουργήματος». Κατά δε την παρ. 2 του άρθρου 758 του ΚΠολΔ «η ανακλητική ή μεταρρυθμιστική απόφαση δεν έχει αναδρομική ισχύ, εκτός αν το ορίσει ειδικά το δικαστήριο». Κατά την παρ. 3 του

ίδιου ως άνω άρθρου «η ανακλητική ή μεταρρυθμιστική απόφαση σημειώνεται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στο βιβλίο που τηρείται κατά το άρθρο 776 και στο περιθώριο της απόφασης που ανακαλείται ή μεταρρυθμίζεται, με επιμέλεια της γραμματείας του δικαστηρίου». Κατά την ορθή έννοια της εν λόγω διάταξης σε ανάκληση ή μεταρρύθμιση υπόκεινται, εφόσον συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις, όλες οι οριστικές αποφάσεις που εκδίδονται σε υποθέσεις των άρθρων 782 έως 866 του ΚΠολΔ ή σε άλλες υποθέσεις που με διάταξη νόμου υπάγονται στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (ΑΠ 1275/2001 ΕΕμπΔ ΝΓ, 886, ΕφΑθ 4678/1994 ΕΕμπΔ 1995. 301, ΕφΑθ 689/1977 ΑρχΝ 1978.58), έστω και αν είναι τελεσίδικες ή αμετάκλητες ή ανακλητικές ή μεταρρυθμιστικές προηγουμένων ανακλητικών ή μεταρρυθμιστικών αποφάσεων (ΑΠ 1275/2001 ό.π., ΕφΑθ 7054/2007 ΔΕΕ 2008.199). Ως νέα πραγματικά περιστατικά νοούνται και γεγονότα που είχαν ήδη λάβει χώρα όταν εκδόθηκε η υπό ανάκληση ή μεταρρύθμιση απόφαση, πλην όμως δεν τέθηκαν υπόψη του Δικαστηρίου που την εξέδωσε (ΕφΑθ 8687/2007 ΕλλΔνη 2008.1096, ΒαθρακοκοίληςΕρμηνεία ΚΠολΔ, άρθρο 758, σελ. 447 με παραπομπές στη θεωρία και νομολογία), χωρίς να ενδιαφέρει η τυχόν υπαιτιότητα του αιτούντος στην έγκαιρη προβολή αυτών, ενώ δεν περιλαμβάνονται σε αυτά οι νομικές πλημμέλειες της απόφασης, ούτε η διαφορετική στάθμιση ή αξιολόγηση εκ μέρους των ενδιαφερομένων της πραγματικής κατάστασης, βάσει της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της οποίας ζητείται η ανάκληση ή μεταρρύθμιση (Βαθρακοκοίλης, Ερμηνεία ΚΠολΔ, άρθρο 758, σελ. 447, Κεραμεύς/Κονδύλης/Νίκας «Ερμηνεία ΚΠολΔ», τόμος ΙΙ, σελ. 1504). Ως μεταβολή των συνθηκών, κατά την έννοια της πιο πάνω διάταξης, νοείται η μεταγενέστερη επίκληση νέων πραγματικών γεγονότων, τα οποία ανατρέπουν ή διαφοροποιούν σημαντικά τη βάση στην οποία στηρίχθηκε η απόφαση, διότι ήδη διαφοροποιείται - με το ρυθμιστικό μέτρο που διατάχθηκε - η εξυπηρέτηση είτε του συμφέροντος του αιτούντος είτε του γενικότερου συμφέροντος. Τα ως άνω νέα πραγματικά περιστατικά πρέπει να είναι, κατ` εύλογη κρίση, σημαντικά, με ουσιώδη και αποφασιστική επιρροή στην έκβαση της δίκης, να προσδίδουν διαφορετική πραγματική εικόνα από εκείνη που είχε δεχθεί το Δικαστήριο και να ανατρέπουν ή να διαφοροποιούν σημαντικά τη βάση επί της οποίας στηρίχθηκε η απόφασή του (ΕφΘεσ 2801/2004 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ και ΕπισκΕμπΔ 2004.770, Εφθεσ 71/2003 ΔΕΕ 2003.646). Σε κάθε δε περίπτωση, ανάκληση ή μεταρρύθμιση απόφασης είναι δυνατή μόνο επί αποδοχής, εν όλω ή εν μέρει, της

αρχικής αίτησης, ενώ σε περίπτωση απορριπτικής απόφασης επιβάλλεται η άσκηση νέας αίτησης, η οποία, για να είναι παραδεκτή, πρέπει να θεμελιώνεται στην επίκληση νέων πραγματικών περιστατικών. Δικαίωμα να ασκήσει αίτηση ανάκλησης ή μεταρρύθμισης έχει όποιος προσέλαβε την ιδιότητα του διαδίκου στη δίκη της υπό ανάκληση ή μεταρρύθμιση απόφασης, δηλαδή όποιος μετέσχε σε αυτή ως αιτών ή καθ' ου η αίτηση ή άσκησε κύρια ή πρόσθετη παρέμβαση, εφόσον θίγεται από την έκδοση ή το περιεχόμενο της απόφασης και δικαιολογεί άμεσο έννομο συμφέρον για την ανάκληση ή μεταρρύθμισή της (άρθρα 747 παρ. 1γ` και 69 του ΚΠολΔ - ΑΠ 1305/1994 ΕλλΔνη 37.638, ΕφΑθ 3025/2000 ΕλλΔνη 2002.791). Στις περιπτώσεις του Ν. 3869/2010, ο αιτών-δανειολήπτης, οι πιστωτές/εγγυητές που έχουν γίνει διάδικοι λόγω επίδοσης της αίτησης, αλλά και όποιος άσκησε κύρια ή πρόσθετη παρέμβαση, νομιμοποιείται και έχει άμεσο έννομο συμφέρον να ζητήσει την ανάκληση ή τη μεταρρύθμιση της απόφασης που υπήγαγε το υπερχρεωμένο φυσικό πρόσωπο στις ευεργετικές διατάξεις του Ν. 3869/2010. Το έννομο συμφέρον αποτελεί όρο του παραδεκτού της αίτησης ανάκλησης ή μεταρρύθμισης και πρέπει να υφίσταται κατά το χρόνο συζήτησης της αίτησης, διαφορετικά η αίτηση αυτή είναι απαράδεκτη (ΑΠ 640/2003 ΕλλΔνη 45.1347). Για την άσκηση αίτησης μεταρρύθμισης ή ανάκλησης δεν υφίσταται προθεσμία. Ειδικά για τη μεταβολή των εισοδημάτων του οφειλέτη ή για την μεταβολή των περιουσιακών του στοιχείων, το άρθρο 8 παρ. 4 του Ν.3869/2010 εισάγει ειδικότερη διάταξη που όμως συμπληρώνεται διαδικαστικά από το άρθρο 758 ΚΠολΔ. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 8 παρ. 4 του Ν. 3869/2010 «Με αίτηση του οφειλέτη ή πιστωτή, που επιδίδεται μέσα σε ένα μήνα από την υποβολή της στο αρμόδιο δικαστήριο, μπορεί να τροποποιείται η ρύθμιση οφειλών της απόφασης της προηγούμενης παραγράφου ως προς το ύψος των μηνιαίων καταβολών, όταν τούτο δικαιολογείται από μεταγενέστερα γεγονότα ή μεταβολές της περιουσιακής κατάστασης και των εισοδημάτων του οφειλέτη. Η ισχύς της απόφασης που τροποποιεί τη ρύθμιση μπορεί να ανατρέχει στο χρόνο υποβολής της αίτησης τροποποίησης». Δηλαδή, ο νόμος επιτρέπει την ανάκληση ή μεταρρύθμιση της απόφασης, εφόσον προκύψουν νέα πραγματικά περιστατικά. Από μέρους του δανειολήπτη, νέα πραγματικά περιστατικά, που θα κατατείνουν στη μείωση των δόσεων που καταβάλει κάθε μήνα, μπορεί να είναι η απώλεια εισοδήματος (π.χ. λόγω απόλυσης, λήξης μίσθωσης ακινήτου, μείωσης μισθού ή σύνταξης κ.λπ.), η έκδοση απόφασης, βάσει της

οποίας στερείται περιουσιακού του στοιχείου ή της εκμετάλλευσης αυτού ή αυξάνεται το παθητικό του, η αύξηση των οικονομικών του υποχρεώσεων έναντι των προστατευμένων μελών της οικογένειας του (π.χ. έξοδα σπουδών, υποχρέωση διατροφής, προβλήματα υγείας του ίδιου ή μελών της οικογένειάς του, διεύρυνση οικογένειας λόγω απόκτησης τέκνου κλπ). Επίσης, μία τέτοια τροποποίηση μπορεί να επέλθει και από περιστατικά που προκλήθηκαν από τον δανειολήπτη, πλην όμως είναι αναπότρεπτα και δε βλάπτουν ουσιωδώς τους πιστωτές (π.χ. μείωση των δόσεων λόγω αύξησης του κόστους μετακίνησης του δανειολήπτη προς την εργασία του κ.λπ.). Η εισοδηματική ή προσωπική μεταβολή του δανειολήπτη μπορεί να είναι τέτοια, ώστε να δικαιολογεί ακόμη και μεταρρύθμιση της απόφασης στην κατεύθυνση των μηδενικών καταβολών, κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 8 παρ. 5 του Ν. 3869/2010 (ΕιρΑθ 434/2012 ΕφΑΔ 2013.83 με παρατηρήσεις Αθ. Κρητικού). Οι μηδενικές αυτές καταβολές θα καλύπτουν είτε το υπολειπόμενο, μέχρι τη συμπλήρωση του ορισθέντος, χρονικό διάστημα είτε μικρότερο διάστημα και δη μέχρι τη νέα δικάσιμο, που θα ορίσει το Δικαστήριο μετά παρέλευση τουλάχιστον πενταμήνου, για να γίνει επαναπροσδιορισμός των μηνιαίων καταβολών (Αθ. Κρητικός «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων», έκδοση 2014, σελ. 298 επ.). Τα αντίστροφα πραγματικά περιστατικά μπορεί να δικαιολογήσουν αίτηση κάθε πιστωτή για την αυξητική τροποποίηση των δόσεων από τον δανειολήπτη προς τους πιστωτές του (π.χ. ο άνεργος, κατά το χρόνο της ρύθμισης του χρέους, δανειολήπτης αναλαμβάνει σταθερή εργασία, επέρχεται αύξηση της περιουσίας του λόγω κληρονομίας κάποιου εύπορου συγγενούς του, εκμισθώνεται ακίνητό του κλπ.). Η τροποποίηση θα αφορά στο σύνολο των πιστωτών, καθώς η περιουσιακή κατάσταση του δανειολήπτη επιδρά σε όλους τους πιστωτές, κατά κανόνα, εκτός αν συντρέχει ιδιαίτερος λόγος να αφορά έναν ή ορισμένους από αυτούς. Αίτημα περί αναδρομικής ισχύος της εκδοθησόμενης απόφασης είναι νόμιμο, κατ` εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 8 παρ. 4 εδ. β` του νόμου 3869/2010 και 758 παρ. 2 του ΚΠολΔ, στο βαθμό που οι μεταβολές της περιουσιακής κατάστασης ή των εισοδημάτων του δανειολήπτη ανατρέχουν στο χρόνο υποβολής της αίτησης μεταρρύθμισης και όχι σε προγενέστερο αυτού χρονικό σημείο έναρξης (ΕιρΠατρ 25/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Αθ. Κρητικός «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων», έκδοση 2014, σελ. 298 επ.). Ο δε χρόνος αυτός θα πρέπει να ορίζεται ρητά στην απόφαση, άλλως η ισχύς της εκδοθησόμενης

απόφασης θα αρχίζει αμέσως μετά τη δημοσίευσή της (ΕιρΑθ 434/2012 ο.π.). Σε κάθε περίπτωση, ο δανειολήπτης πρέπει να ικανοποιήσει σύμμετρα όλους τους πιστωτές, είτε αυξηθεί είτε μειωθεί το ύψος των μηνιαίων καταβολών, το οποίο έχει οριστεί με την απόφαση του άρθρου 8 παρ. 2 του νόμου 3869/2010 (ΕιρΠατρ 147/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Αθ. Κρητικός «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων», έκδοση 2012, σελ. 196 επ., Ι. Βενιέρης - Θ. Κατσάς «Εφαρμογή του ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα», έκδοση 2011, σελ. 249 επ.). Επίσης, μεταρρύθμιση της απόφασης του Ν.3869/2010 μπορεί να λάβει χώρα και για τις μηνιαίες καταβολές του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν.3869/2010 για την εξαίρεση της κύριας κατοικίας του οφειλέτη από την εκποίηση σύμφωνα με ρητή πρόβλεψη της παραγράφου 6 του άρθρου 9 του Ν.3869/2010, η οποία προστέθηκε με την παρ.6 του άρθρου 62 του Ν.4549/2018 (ΦΕΚ Α΄105/14.6.2018) και, σύμφωνα με την παρ.11 του άρθρου 68 του αυτού νόμου, εφαρμόζεται και σε υποθέσεις, επί των οποίων δημοσιεύθηκε απόφαση πριν την έναρξη ισχύος του, ήτοι πριν από την 14.6.2018. Συγκεκριμένα η παρ. 6 του άρθρου 9 προβλέπει ότι «Οι παράγραφοι 3 έως 6 του άρθρου 8 εφαρμόζονται και στο σχέδιο διευθέτησης οφειλών του παρόντος άρθρου. Η μεταρρύθμιση της απόφασης γίνεται εντός των ορίων της παραγράφου 2 του άρθρου 9, όπως αυτή εφαρμόστηκε από τη μεταρρυθμιζόμενη απόφαση». Συνεπώς, με την παράγραφο 6 του άρθρου 9 δίνεται η δυνατότητα σε όλους τους διαδίκους να ζητήσουν μεταρρύθμιση του σχεδίου διευθέτησης οφειλών του άρθρου 9, εφόσον η μεταρρύθμιση υπαγορεύεται από μεταγενέστερα γεγονότα. Υπό το προϊσχύσαν δίκαιο (προ του Ν.4549/2018) το σχέδιο διευθέτησης οφειλών του άρθρου 9 ήταν ιδιαίτερα δύσκαμπτο, αφού δυνατότητα μεταρρύθμισης προβλεπόταν ειδικά μόνο για τη ρύθμιση του άρθρου 8, με συνέπεια οι οφειλέτες που αντιμετώπιζαν κάποια δυσμενή μεταβολή της οικονομικής τους κατάστασης, να βρίσκονται ενώπιον του κινδύνου απώλειας της προστασίας της κύριας κατοικίας τους, ενώ και οι πιστωτές υφίσταντο ζημία, σε περίπτωση τυχόν βελτίωσης των εισοδημάτων του οφειλέτη. Ωστόσο, προκειμένου να διατηρηθεί ο μεταρρυθμιστικός χαρακτήρας του αιτήματος και να μην δοθεί η δυνατότητα καταστρατήγησης των μεταβατικών διατάξεων των νόμων που κατά καιρούς τροποποίησαν την παρ. 2 του άρθρου 9 του Ν. 3869/2010, προβλέπεται ρητώς ότι το σχέδιο διευθέτησης οφειλών, και μετά τη μεταρρύθμισή του, θα παραμένει εντός των ορίων που θέτει η παρ. 2 του άρθρου 9 του νόμου 3869/2010, όπως αυτή εφαρμόστηκε

από τη μεταρρυθμιζόμενη απόφαση. Αν λοιπόν π.χ. η μεταρρυθμιζόμενη απόφαση εφάρμοσε το νόμο 4346/2015 και μερίμνησε για τη μη χειροτέρευση της θέσης των πιστωτών σε σχέση με τη θέση που θα είχαν επί αναγκαστικής εκτέλεσης, ο κανόνας αυτός θα πρέπει να γίνει σεβαστός και από τη μεταρρυθμιστική απόφαση (βλ. σκεπτικό αιτιολογικής έκθεσης του Ν.4549/2018). Παρά την αναφορά του άρθρ. 8 παρ. 4 ν. 3869/2010 σε δυνατότητα τροποποίησης του ύψους των μηνιαίων καταβολών, που εφαρμόζεται αναλογικά και στη ρύθμιση του άρθρ. 9 παρ. 2 δυνάμει του άρθρ. 9 παρ. 6 ν. 3869/2010, δεν αποκλείεται μεταρρύθμιση της απόφασης, βασιζόμενη στο άρθρ. 758 παρ. 1 ΚΠολΔ, και ως προς άλλα στοιχεία, όπως τον χρόνο έναρξης των καταβολών, όταν συντρέχουν νέα πραγματικά περιστατικά που συνιστούν εξαιρετικές περιστάσεις, με ad hoc στάθμιση, ώστε να διαγιγνώσκεται αν συντρέχουν πράγματι εξαιρετικές συνθήκες ή πρόθεση καταστρατήγησης των ειδικότερων διατάξεων του νόμου 3869/2010.

Όπως προκύπτει από τις υπ' αρ. 1121Γ'/7.7.2023 και 1127Γ'/7.7.2023 εκθέσεις επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή του Εφετείου Αθηνών, Αθανασίου Νικ. Μπουσδούνη, που προσκομίζουν μετ' επικλήσεως οι αιτούντες, ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης αίτησης, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς παράσταση σε συζήτηση για την δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας απόφασης επιδόθηκε νομίμως και εμπροθέσμως στις καθ' ων η αίτηση. Κατά συνέπεια, εφόσον αυτές δεν εμφανίσθηκαν κατά την παραπάνω δικάσιμο όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά της από το οικείο πινάκιο θα πρέπει να δικασθούν ερήμην, πλην όμως η συζήτηση της υπόθεσης θα προχωρήσει σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρο 754 ΚΠολΔ σε συνδυασμό το άρθρο 1, Β, VIII, σελ. 9 της αιτιολογικής έκθεσης του Ν. 4335/2015, βλ. σχετικά και Ρήγα, Οι διαταγές και η Εκούσια Δικαιοδοσία στο νέο Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (μετά το Ν. 4335/2015), ΕλλΔνη 1/2016 (57), σελ. 119).

Στην προκείμενη περίπτωση με την υπό κρίση αίτηση, οι αιτούντες επικαλούμενοι την κανονική εκπλήρωση των υποχρεώσεων που τους επιβλήθηκαν κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 παρ. 2 ν.3869/2010, δυνάμει της υπ' αρ. 1020/2013 απόφασης εκούσιας δικαιοδοσίας του Ειρηνοδικείου Αθηνών, εκδοθείσας επί της με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 1788/26.4.2012 αίτησής τους περί υπαγωγής τους στις διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 1 Ν.3869/2010, ζητούν να αναγνωριστεί η κανονική εκτέλεση των υποχρεώσεών τους και να πιστοποιηθεί η απαλλαγή τους από κάθε τυχόν υφιστάμενο

υπόλοιπο χρεών τους έναντι των καθ' ων η αίτηση πιστωτριών τους. Επίσης, επικαλούμενοι νέα πραγματικά περιστατικά και, πιο συγκεκριμένα, την συνεπεία της προσωρινής αδυναμίας τους να εξυπηρετήσουν τις δυνάμει της άνω απόφασης ορισθείσες δόσεις της ρύθμισης του άρθρ. 9 παρ. 2 ν. 3869/2010, κατάθεση από μέρους της τότε Πληρεξούσιας Δικηγόρου τους νέας αίτησης του άρθρ. 4 παρ. 1 ν. 3869/2010, αντί αίτησης μεταρρύθμισης ως προς τις δόσεις του άρθρ 9 παρ. 2 , η οποία απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, συνεπεία της αυτοδίκαιης απαλλαγής τους, η οποία απέκλειε την άσκηση δεύτερης αίτησης και λόγω της οποίας οι ίδιοι εύλογα δεν προέβησαν στην καταβολή των δόσεων του 9 παρ. 2 ν. 3869/2010 της υπ' αρ. 1020/2013 απόφασης, συμμορφούμενοι στην χορηγηθείσα επί της δεύτερης αίτησης προσωρινή διαταγή και αναμένοντας την δικαστική κρίση επί της δεύτερης αίτησης, ζητούν την μεταρρύθμιση της υπ' αρ. [redacted] απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, ως προς τον χρόνο έναρξης της ρύθμισης του άρθρ. 9 παρ. 2 ν. 3869/2010 και δη να οριστεί η εκκίνηση της εξυπηρέτησης του άρθρ. 9 παρ. 2 ν. 3869/2010 από τον μήνα Μάιο του έτους 2022, σύμφωνα με τα κατά τα λοιπά οριζόμενα στην άνω απόφαση, ως προς την χρονική διάρκεια, το καταβλητέο ποσό και τον ορισθέντα τόκο, συνυπολογιζομένων των εν τω μεταξύ καταβληθέντων από τους αιτούντες ποσών, καθώς και να συμψηφισθεί η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

Στο δικόγραφο της υπό κρίση αίτησης, όπως εκτιμάται από το δικαστήριο, σωρεύονται παραδεκτώς (άρθρα 218 παρ. 1 και 741 ΚΠολΔ): α) αίτηση περί πιστοποίησης της απαλλαγής των αιτούντων από το υπόλοιπο των οφειλών τους προς τις πιστώτριές τους, λόγω κανονικής εκτέλεσης εκ μέρους τους των υποχρεώσεων που τους επιβλήθηκαν με την υπ' αριθ. [redacted] απόφαση στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 του ν. 3869/2010 και β) αίτηση μεταρρύθμισης απόφασης κατ' άρθρ. 758 ΚΠολΔ, ως προς τη ρύθμιση του άρθρ. 9 παρ. 2 ν. 3869/2010. Με το περιεχόμενο αυτό, οι ως άνω αιτήσεις, αρμοδίως και παραδεκτώς φέρονται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, ως καθ' ύλη και κατά τόπο αρμοδίου να τις δικάσει, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρα 3, 11 παρ. 1 ν. 3869/2010, 739 επ. ΚΠολΔ, 758 ΚΠολΔ, 4 παρ. 1 και 14 παρ. 8 και 9 ν. 5108/2024), και είναι ορισμένες και νόμιμες, στηριζόμενες στις διατάξεις των άρθρων 11 παρ. 1 του ν. 3869/2010 και 758 ΚΠολΔ πλην του αιτήματος για συμψηφισμό της δικαστικής δαπάνης, που τυγχάνει απορριπτέο ως νόμω αβάσιμο, καθώς σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 ν.

3869/2010, δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται. Επομένως, πρέπει οι υπό κρίση σωρευόμενες αιτήσεις να ερευνηθούν περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική τους βασιμότητα.

Από τα έγγραφα που παραδεκτά και νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται οι αιτούντες, για μερικά εκ των οποίων γίνεται ειδική αναφορά παρακάτω, χωρίς όμως να παραλειφθεί κάποιο για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς, και από τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο, αποδείχθηκαν κατά την κρίση του Δικαστηρίου τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Επί της υπ' αρ. έκθεσης κατάθεσης δικογράφου [redacted]αίτησης των αιτούντων περί δικαστικής ρύθμισης των οφειλών τους και απαλλαγής από τα χρέη τους του Ν.3869/2010 που απηύθυναν προς το Δικαστήριο αυτό, εκδόθηκε την 21.11.2013 η υπ' αριθμ. [redacted]απόφαση του Δικαστηρίου τούτου, ήδη τελεσίδικη (βλ. υπ' αρ. 467/21.2.2024 πιστοποιητικό της Γραμματέως του Ειρηνοδικείου Αθηνών περί μη άσκησης ένδικων μέσων κατά της άνω απόφασης έως και την 21.2.2024) με την οποία έγινε δεκτή η αίτησή τους και ρυθμίστηκαν τα χρέη τους προς την πρώτη καθ' ης, ήτοι η οφειλή από την υπ' αρ. [redacted]σύμβαση στεγαστικού δανείου, ποσού 83.848,17 €, στην οποία ενέχονται αμφότεροι οι αιτούντες αλληλεγγύως και εις ολόκληρον ως συνοφειλέτες και, ως προς την δεύτερη αιτούσα και η οφειλή της από την υπ' αρ. 4228324770 σύμβαση καταναλωτικού δανείου και καθορίστηκαν οι μηνιαίες, επί μία τριετία, καταβολές των αιτούντων, στο ποσό των 75,00 € για έκαστο, εντός του πρώτου τριημέρου κάθε μήνα, αρχής γενομένης από τον πρώτο μετά την δημοσίευση μήνα, ήτοι από τον Δεκέμβριο του έτους 2013, ήτοι επιβλήθηκε σε έκαστο των αιτούντων, προκειμένου να επέλθει η απαλλαγή του από το υπόλοιπο των οφειλών του, η υποχρέωση να καταβάλει προς την πρώτη καθ' ης το ποσό των 2.700,00 € (75 Χ 36) στο συνολικό διάστημα της τριετίας. Επιπλέον, εξαιρέθηκε από την εκποίηση η κύρια κατοικία τους, ήτοι ένα διαμέρισμα έτους κατασκευής 2005, ευρισκόμενο στον τρίτο όροφο πολυκατοικίας στον Δήμο Αθηναίων, επί της οδού Δημοσθένους αρ. 73, επιφανείας 116,45 τ.μ. με αποκλειστική χρήση θέσης στάθμευσης επιφανείας 10,13 τ.μ. όπως ειδικότερα περιγράφεται στην άνω απόφαση. Για δε την διάσωση της κύριας κατοικίας τους από την εκποίηση υποχρεώθηκαν, δυνάμει της άνω απόφασης, οι αιτούντες, σε καταβολές μέχρι του ποσού των 46.352,00 € ο καθένας, που θα πραγματοποιούνταν σε 204 μηνιαίες δόσεις ποσού 227,20 € η κάθε μία και μέχρι την

εξόφληση των απαιτήσεων της πρώτης καθ' ης, κατά τα αναφερόμενα στο σκεπτικό της άνω απόφασης, με προνομιακή ικανοποίηση της απαίτησης της πρώτης καθ' ης από το στεγαστικό δάνειο που είναι εξοπλισμένη με εμπράγματη ασφάλεια (προσημείωση υποθήκης α' τάξης) στην άνω κατοικία. Η καταβολή των δόσεων ορίστηκε να γίνεται στο πρώτο τριήμερο κάθε μήνα και να ξεκινήσει την πρώτη μέρα του πρώτου μήνα μετά την πάροδο τριών ετών από τη δημοσίευση της άνω απόφασης, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο που θα ισχύει κατά τον χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδας.

Περαιτέρω, αποδείχθηκε η κανονική εκτέλεση από τους αιτούντες των υποχρεώσεων που τους επιβλήθηκαν στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 Ν.3869/2010 δυνάμει της ως άνω απόφασης, δεδομένου ότι έκαστος των αιτούντων κατέβαλε το ποσό των 2.700 € στον υποδειχθέντα από την πρώτη καθ' ης τραπεζικό λογαριασμό (βλ. προσκομιζόμενα από τον αιτούντα γραμμάτια είσπραξης /παραστατικά από το υπ' αρ. 111/4.1.2018 και κατά χρονολογική σειρά έως και υπ' αρ. εμβάσματος 875970766/24.2.2021 και μέχρι του συνολικού ποσού των 2.700 € στον υποδειχθέντα για την τήρηση της δικής του ρύθμισης υπ' αρ. 13501101672 λογαριασμό και προσκομιζόμενα από την αιτούσα γραμμάτια είσπραξης /παραστατικά από το υπ' αρ. 109/4.1.2018 και κατά χρονολογική σειρά έως και το υπ' αρ. εμβάσματος 1122827225/2.9.2022 και μέχρι του συνολικού ποσού των 2.700 € στον υποδειχθέντα για την τήρηση της δικής της ρύθμισης υπ' αρ. 13501101409 λογαριασμό).

Επιπλέον, μετά τη δημοσίευση της υπ' αριθμόν 1020/2013 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών έλαβαν χώρα νέα πραγματικά περιστατικά με ουσιώδη και αποφασιστική επιρροή στην έκβαση της δίκης. Ειδικότερα, οι αιτούντες περιήλθαν σε αδυναμία να εξυπηρετήσουν τις ορισθείσες δόσεις του άρθρ. 9 παρ. 2 ν. 3869/2010 από την ως άνω, υπ' αρ. [redacted] απόφαση, η υποχρέωση καταβολής των οποίων εκκινούσε τον μήνα Δεκέμβριο του έτους 2016, ως εκ τούτου απευθύνθηκαν στην τότε Πληρεξούσια Δικηγόρο τους, για να τους υποδείξει τις ενδεδειγμένες νομικές ενέργειες προκειμένου να μην απωλέσουν την κύρια κατοικία τους. Ακολούθως, η πληρεξούσια Δικηγόρος τους προέβη σε κατάθεση νέας αίτησης του άρθρ. 4 παρ. 1 ν. 3869/2010, και συγκεκριμένα της από 7.9.2017 με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 65145/2522/16.11.2017 ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών, επί της οποίας

χορηγήθηκαν οι από 6.12.2017 προσωρινές διαταγές, με αναστολή των καταδιωκτικών μέτρων και διατήρηση της πραγματικής και νομικής κατάστασης της περιουσίας εκάστου των αιτούντων και ορισμό προσωρινών δόσεων σε έκαστο εξ αυτών. Εντούτοις, η άνω αίτηση απορρίφθηκε ως απαράδεκτη με την υπ' αρ. 1670/2020 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών, καθώς, σύμφωνα με το σκεπτικό της, δεν αποδείχθηκε ότι οι αιτούντες είχαν εκπέσει της ρύθμισης των οφειλών τους που έγινε με την υπ' αρ. [redacted] απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών, η οποία εξακολουθούσε να είναι ενεργή και ως εκ τούτου δεν είχαν δικαίωμα να υποβάλουν νέα αίτηση, παρά μόνο να μεταρρυθμίσουν την προηγούμενη απόφαση, κατά τρόπο ώστε να επιδιώξουν την προσαρμογή της στα νέα οικονομικά τους δεδομένα. Ως προκύπτει από τα ανωτέρω, η ανάθεση της υπόθεσης των αιτούντων σε δικηγόρο και η δρομολόγηση της κατάθεσης νέας αίτησης υπαγωγής στις ευνοϊκές διατάξεις του ν. 3869/2010, δημιούργησε σε αυτούς την εύλογη πεποίθηση πως τα χρέη τους θα ρυθμιστούν εκ νέου με νέα απόφαση, ως εκ τούτου δεν κατέθεσαν αίτηση μεταρρύθμισής της ως άνω, υπ' αρ. [redacted] απόφασης, αλλά ούτε προέβησαν σε καταβολές σύμφωνα με το διατακτικό της τελευταίας, έως την τελεσιδικία της δεύτερης, απορριπτικής υπ' αρ. [redacted] απόφασης, οπότε και ξεκίνησαν άμεσα να προβαίνουν σε καταβολές, σύμφωνα με τα υποδειχθέντα από την δεύτερη καθ' ης, διαχειρίστρια των απαιτήσεων της νέας δικαιούχου της απαίτησης, «Frontier Issuer DAC». Τα παραπάνω, νέα σε σχέση με τον χρόνο έκδοσης της υπ' αρ. 1020/2013 απόφασης γεγονότα, αφενός μεν της οικονομικής αδυναμίας των αιτούντων να συμμορφωθούν προς το διατακτικό της κατά τον χρόνο έναρξης της ρύθμισης για τη διάσωση της κύριας κατοικίας τους, αφετέρου δε της μη κατάθεσης αίτησης μεταρρύθμισης αυτής, ώστε να οριστεί καταβολή των δόσεων του άρθρ. 9 παρ. 2 ν. 3869/2010 προσαρμοσμένη στη μειωμένη οικονομική τους δυνατότητα κατά τον χρόνο έναρξης αυτής, καθώς εύλογα ανέμεναν την έκδοση νέας απόφασης με διαφορετική ρύθμιση, προσαρμοσμένη στα οικονομικά τους δεδομένα, σύμφωνα με τα ανωτέρω αναλυτικά αναφερθέντα, συνιστούν νέα πραγματικά περιστατικά, κατ' άρθρ. 758 ΚΠολΔ και δη εξαιρετική περίσταση, που δικαιολογεί τη μεταρρύθμιση της απόφασης και δη τη μετάθεση του χρόνου έναρξης της ρύθμισης του 9 παρ. 2 ν. 3869/2010, έτσι ώστε οι αιτούντες, οι οποίοι έχουν ήδη ξεκινήσει τις καταβολές και για την ρύθμιση του άρθρ. 9 παρ. 2 ν. 3869/2010, έχοντας καταβάλλει αμφότεροι σημαντικά ποσά,

ανερχόμενα σε 14.000 € περίπου μέχρι τον χρόνο συζήτησης (βλ. προσκομιζόμενα γραμμάτια κατάθεσης – παραστατικά εκάστου στους υποδειχθέντες για έκαστο λογαριασμούς για την τήρηση της ατομικής εκάστου ρύθμισης) να είναι συνεπείς, χωρίς να αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο της ανά πάσα στιγμή καταγγελίας της ρύθμισης από μέρους της δικαιούχου πιστώτριας. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, οι σωρευόμενες στο υπό κρίση δικόγραφο αιτήσεις απαλλαγής και μεταρρύθμισης θα πρέπει να γίνουν δεκτές και ως ουσία βάσιμες και, ειδικότερα: α) η υπό κρίση σωρευόμενη αίτηση περί πιστοποίησης της απαλλαγής των αιτούντων από το υπόλοιπο των αναφερόμενων στην υπ' αριθ. 1020/Φ1788/2013 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών (διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας) οφειλών τους προς τις καθ' ων η αίτηση, λόγω κανονικής εκτέλεσης εκ μέρους τους των υποχρεώσεων που τους επιβλήθηκαν με την ως άνω απόφαση στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, να γίνει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσίαν και να πιστοποιηθεί η απαλλαγή των αιτούντων από κάθε υφιστάμενο υπόλοιπο των οφειλών τους, όπως αυτές αναφέρονται στο σκεπτικό της ως άνω υπ' αριθ. [redacted] απόφασης του παρόντος Δικαστηρίου (διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας και β) η σωρευόμενη στο κοινό δικόγραφο αίτηση μεταρρύθμισης να γίνει δεκτή ως ουσία βάσιμη και να μεταρρυθμιστεί η ως άνω υπ' αρ. 1020/Φ1788/2013 απόφαση ως προς το σκέλος του άρθρ. 9 παρ. 2 ν. 3869/2010, αναδρομικά από τον μήνα Μάιο του έτους 2022, και δη να μετατεθεί ο χρόνος έναρξης της ρύθμισης του άρθρ. 9 παρ. 2 ν. 3869/2010 αντί του μηνός Δεκεμβρίου 2016 που είχε οριστεί με την άνω απόφαση, στον μήνα Μάιο του έτους 2022, τηρουμένων κατά τα λοιπά επακριβώς των όρων της ρύθμισης όπως ακριβώς αυτοί είχαν διατυπωθεί στην μεταρρυθμιζόμενη απόφαση. Ήτοι, αναλυτικότερα, να υποχρεωθούν οι αιτούντες, για την διάσωση της κύριας κατοικίας τους, σε καταβολές μέχρι του ποσού των 46.352,00 € ο καθένας, που θα πραγματοποιηθούν σε 204 μηνιαίες δόσεις ποσού 227,20 € η κάθε μία και μέχρι την εξόφληση των απαιτήσεων της πρώτης καθ' ης και ήδη της «Frontier Issuer DAC», κατά τα λοιπά αναφερόμενα στο σκεπτικό της απόφασης, με προνομιακή ικανοποίηση της απαίτησης της πρώτης καθ' ης (και ήδη εταιρίας με την επωνυμία «Frontier Issuer DAC») από το στεγαστικό δάνειο που είναι εξοπλισμένη με εμπράγματη ασφάλεια (προσημείωση υποθήκης α' τάξης) στην κύρια κατοικία των αιτούντων. Η καταβολή των δόσεων θα γίνεται στο πρώτο τριήμερο κάθε μήνα,

αναδρομικά από τον μήνα Μάιο του έτους 2022, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το ισχύον κατά τον χρόνο της αποπληρωμής κυμαινόμενο επιτόκιο, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδας. Στη ρύθμιση θα συνυπολογιστεί και αφαιρεθεί το σύνολο του ποσού που έχει καταβληθεί για τη ρύθμιση του άρθρ. 9 παρ. 2 ν. 3869/2010 από τους αιτούντες έως τη δημοσίευση της παρούσας (ήτοι πέραν του ποσού των 2.700,00 € που έχει καταβάλει έκαστος για την ρύθμιση του άρθρ. 8 παρ. 2 ν. 3869/2010) , έως και την έκδοση της παρούσας απόφασης, ήτοι οι καταβολές που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί από έκαστο θα αχθούν έναντι των παλαιότερων δόσεων, κατά χρονολογική σειρά, όπως αυτές ανωτέρω ορίστηκαν. Θα πρέπει δε να σημειωθεί, αναφορικά με την απαλλαγή των αιτούντων ότι, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στην οικεία μείζονα σκέψη της παρούσας απόφασης (βλ. υπό στοιχείο Ι μείζονα σκέψη της παρούσας), η απαλλαγή τους είναι ανεξάρτητη από την υποχρέωσή τους να τηρούν τη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, όπως αυτή ορίστηκε από το παρόν Δικαστήριο, μετά τη μεταρρύθμιση της υπ' αρ. 1020/2013 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, και η μη τήρησή της κατά το άρθρο 9 παρ. 3 του Ν. 3869/2010, επιτρέπει στον πιστωτή να κινήσει διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης κατά του οφειλέτη και της κύριας κατοικίας του. Παράβολο για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας εκ μέρους των διαδίκων που δικάσθηκαν ερήμην δεν ορίζεται, καθώς δυνατότητα άσκησης τέτοιας ανακοπής δεν παρέχεται από το νόμο (άρθρο 14 του Ν. 3869/2010). Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ.6 του ν.3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην των καθ' ων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την σωρευόμενη στο κοινό δικόγραφο αίτηση απαλλαγής του άρθρ. 11 παρ. 1 ν. 3869/2010.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ την κανονική εκτέλεση όλων των υποχρεώσεων, που επιβλήθηκαν στους αιτούντες με την υπ' αρ. [redacted] απόφαση εκούσιας δικαιοδοσίας ν. 3869/2010 του Ειρηνοδικείου Αθηνών.

ΠΙΣΤΟΠΟΙΕΙ την απαλλαγή των αιτούντων από κάθε υφιστάμενο υπόλοιπο των οφειλών τους έναντι των πιστωτριών τους, ως αυτές (οι οφειλές) αναλυτικά

περιγράφονται στο σκεπτικό της υπ' αρ. [redacted] απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών.

ΔΕΧΕΤΑΙ τη σωρευόμενη στο κοινό δικόγραφο αίτηση μεταρρύθμισης.

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΖΕΙ την υπ' αρ. [redacted] απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών, αναδρομικά από την κατάθεση της κρινόμενης αίτησης, μόνο ως προς τον χρόνο έναρξης της ρύθμισης του άρθρ. 9 παρ. 2 ν. 3869/2010 για την εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας των αιτούντων, ισχυόντων κατά τα λοιπά των όρων της μεταρρυθμιζόμενης απόφασης , ορίζοντας χρόνο έναρξης αυτής τον Μάιο του έτους 2022 αντί του μήνα Δεκεμβρίου του έτους 2016.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους αιτούντες, για την διάσωση της κύριας κατοικίας τους, σε καταβολές μέχρι του ποσού των 46.352,00 € έκαστος, που θα πραγματοποιηθούν σε 204 μηνιαίες δόσεις ποσού εκάστης 227,20 € και μέχρι την εξόφληση των απαιτήσεων της πρώτης καθ' ης και ήδη της δικαιούχου «Frontier Issuer DAC», κατά τα λοιπά αναφερόμενα στο σκεπτικό της μεταρρυθμιζόμενης απόφασης, με προνομιακή ικανοποίηση της απαίτησης της πρώτης καθ' ης (και ήδη εταιρίας με την επωνυμία «Frontier Issuer DAC») από το στεγαστικό δάνειο που είναι εξοπλισμένη με εμπράγματη ασφάλεια (προσημείωση υποθήκης α' τάξης) στην κύρια κατοικία των αιτούντων. Η καταβολή των δόσεων θα γίνεται στο πρώτο τριήμερο κάθε μήνα, αναδρομικά από τον μήνα Μάιο του έτους 2022 χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το ισχύον κατά τον χρόνο της αποπληρωμής κυμαινόμενο επιτόκιο, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδας. Στη ρύθμιση θα συνυπολογιστεί και αφαιρεθεί το σύνολο του ποσού που έχει καταβληθεί από τους αιτούντες για τη ρύθμιση του άρθρ. 9 παρ. 2 ν. 3869/2010, έως και την έκδοση της παρούσας απόφασης, ήτοι οι καταβολές που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί από έκαστο θα αχθούν έναντι των παλαιότερων δόσεων, κατά χρονολογική σειρά, όπως αυτές ανωτέρω ορίστηκαν, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στο σκεπτικό της παρούσας.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού την 02/6/2026, απόντων των διαδίκων και των Πληρεξούσιων Δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ **Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ**